

РЕШЕНИЕ

№ 4449

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 30.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6990** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от АПК във връзка с чл.84, ал.1 от ЗМГО/ Обн. ДВ. бр.98 от 13 декември 2019г./

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 155 от 7.05.2020г. на Председателя на Патентното ведомство в ЧАСТТА с която на осн. чл.76 ал.7, т.2 от ЗМГО се заличава регистрацията на марка рег. № 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана по отношение на изрично изброените стоки от клас 29 и на изброените услуги от клас 40 на МКСУ.

В жалбата се излагат подробни доводи за материална незаконосъобразност на решението в оспорената му част. Сочи, че претенциите в подаденото искане за заличаване следва да бъдат ограничени единствено до стоката колбаси от клас 29. Решението в оспорената част съдържало превратно тълкуване на факти и обстоятелства. В тази връзка аргументира доводи, че протокол за изпитване не установява присъствие на пазара на посочения в него продукт, в материалите удостоверяващи участието на Е. М. Е. в Месомания липсвало изображение на въпросния колбас, публикациите в електронни медии били единствено с информационна цел за участие на неустановен продукт на Е. М. Е.. От ангажираните доказателства се установявало, че марка рег. № 98490 е непрекъснато използвана от 8.05.2014 г. Рекламирането не доказвало извършени обеми от продажби, съществуващ пазарен дял. Рецептурата от 2006 г не се отнасяла именно за М. колбас. Е. М. Е. никога не бил използвал изображението, което е подал в заявка за марка

154181. Двете фирми не били използвали на пазара сходни марки за брендиране на предлаганите от тях продукти. Моли да се отмени решението в обжалваната му част.

Ответникът – Председателят на Патентно ведомство чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисдикционно възнаграждение.

Заинтересованата страна Е. М. Е. в писмени становища л. 73 и сл. и л. 82 и сл. от делото и чрез процесуалния си представител в с.з оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Неоснователно било да се ограничи атакуването единствено до стоката колбаси от клас 29. Изтъкнатите от жалбоподателя аргументи показвали фрагментарна картина. Безспорно протоколът за изпитване не е доказателство за презентиране на продукта, но сочел, че изследването е проведено преди подаване на заявлението за регистрация на процесната марка на жалбоподателя, като част от търговската дейност, е и тестване на продукта преди продажбата му. Следвало да се отчете, че става въпрос не само за изображения, но и за словни елементи на двете марки и вида стоки с които се използват марките. Счита, че рекламите са косвено доказателство за присъствие, респ. липсата на такова на пазара. Недоказани и необосновани били твърденията в какъв период продуктът е предлаган с друг етикет, а и търговецът можел да използва различни етикети за един и същ продукт, като обаче значение в случая имали двете изображения. Ирелевантни били доводите, че Е. М. Е. ползвало и продавало продукти с марка ХАНОВЕ, тъй като това било трета марка, неотнормирана в настоящото производство, което касало нерегистрираната марка 154181 Е. М. М. колбас традиция и качество, комбинирана и регистрираната марка 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана. Спорът се отнасял единствено до посочените две конкретни марки. Претендира разности.

С. градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото в тяхната взаимовръзка и обусловеност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Патентното ведомство е започнало по искане с вх. № 70116531/11.04.2019 г. от [фирма] за заличаване на регистрацията на марка рег. № 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана, заявена на 2.11.2016г, с притежател [фирма]. Искателят е твърдял, че след въвеждането на пазара на продукта му М. салам, на 2.11.2016г [фирма] подава заявка за регистрация на марка Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана. Това сочело на недобросъвестност, тъй като между изображенията на марките имало сходство, дължащо се на разположението на словните елементи един под друг, на овалната форма на знаците, очертани със златист контур и на сходното изображение на православен храм. Искателят Е. М. Е. използвал означението и изображението Е. М. М. колбас традиция и качество преди датата на подаване на заявка за регистрация на атакуваната марка. На основание чл. 26, ал. 3, т.1 вр. чл. 12, ал. 6 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО отн.) е поискано заличаване на регистрацията на марката. На притежателя на процесната марка е изпратено уведомление за постъпилото искане за заличаване, като в законоустановения срок е направил възражение. Съставът по споровете е изготвил становище на осн. чл. 76 ал. 7 от ЗМГО.

Решението на председателя на Патентното ведомство е мотивирано с разпоредбите на чл.26 ал.3 т.1 във връзка с чл.12 ал.6 от ЗМГО отм., съответстващи на чл.36 ал.3 т.1 вр с чл.12 ал.4 от ЗМГО. Без да е изрично посочено следва да се съобрази и § 5 ал.2 от ПЗР на ЗМГО /нов/, според който този закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрацията на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. С решението в оспорената му част е прието, че по отношение на изрично изброените в диспозитива стоки от клас 29 и на изброените услуги от клас 40 на МКСУ е налице действително търговско използване на по-ранната нерегистрирана марка както преди датата на заявяване на процесната марка /2.11.2016г/, така и в периода след тази дата и до подаване искането за заличаване /осъществен първи кумулативно изискуем елемент от фактическия състав на чл.12 ал.4 от ЗМГО/, тоест налице е действително търговско използване на нерегистрираната марка като знак обозначаващ стоките „колбаси“ от клас 29 за посочения период. Прието е също, че стоките „колбаси“ на регистрираната и нерегистрираната марка са идентични, както и са в отношение на конкуренция. Изброените услуги от клас 40 на МКСУ относно които е заличена регистрацията: клане на животни, замразяване на месо, консервиране на месо, опушване на месо, обработване на храни, обработка и преработка на месо са свързани с обработката на суровините при производството на стоките „колбаси“, тоест налице е взаимна връзка между услугите /атакуваната марка / и стоките „колбаси“ /по- ранна нерегистрирана марка/. Налице е сходство между марките, и предвид идентичност на стоките и ниската степен на внимание на релевантните потребители е налице вероятност за объркване и свързване на марките относно част от стоките от клас 29: месо, осолено месо, месо, консервирано, месо за колбаси, колбаси, бекон, дивеч, домашни птици/неживи/, желета от месо, кренвирши, крокети, кървавица, мазнина от вътрешности, пастет от черен дроб, свинска мас, свинско месо, шунка от бут.

По делото е изслушано заключение на съдебно-маркова експертиза, ведно допълнително такова, които съдят кредитира като обективно и компетентно дадени и ще коментира при правните изводи.

Жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдят следва да отбележи, че атакуваното Решение е издадено от материално компетентен орган (чл.76, ал.8 от ЗМГО) - председателят на Патентно ведомство.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да са самостоятелни основания за отмяна, спазена е процедурата по чл.46 от ЗМГО отм.

В процесният случай, като е разгледал отправеното до него искане на основание чл. 26, ал. 3 т.1 ЗМГО отм. във връзка с чл. 12, ал. 6 ЗМГО отм., съответстващи на чл.36 ал.3 т.1 вр с чл.12 ал.4 от ЗМГО, във връзка с § 5 ал.2 от ПЗР на ЗМГО /нов/, който текст не е изрично посочен, но е съобразен при изследване на правнорелевантните факти, ответникът правилно е очертал фактите, подлежащи на

доказване в своята кумулативност:

1. нерегистрирана марка, използвана от молителя;
2. подадена заявка за регистрация на нерегистрираната марка;
3. действително използване на нерегистрираната марка от страна на молителя в търговската дейност на територията на страната;
4. начална дата на действително търговско използване на нерегистрираната марка, която е по-ранна от датата на подаване на заявка за регистрация на процесната марка /2.11.2016г/; С новия ЗМГО чл.12 ал.4 във връзка с чл.36 ал.7 е въведено изискване и това използване да продължава до подаване искането за заличаване /11.04.2019г/.
5. идентичност или сходство между нерегистрираната марка и процесната марка, и идентичност или сходство между стоките/услугите, обект на тези марки, което обуславя възникването на вероятност за объркване на потребителите.

Липсата на някой от горните елементи води до неоснователност на искането.

Подадена е заявка за регистрация на нерегистрираната марка на 7.03.2019г;

Не е спорно, а и от доказателствата се установява, че датата на заявяване на атакуваната марка рег. № 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана е 2.11.2016 г., а искането за заличаване е от 11.04.2019г т.е. следва да се установи дали е осъществено действително използване на нерегистрираната марка в търговска дейност на Е. М. Е. на територията на страната и началната дата на това действително търговско използване предхожда 2.11.2016 г. като това използване продължава до 11.04.2019г . Това е и един от основните спорни въпроси по делото. Във връзка с направените в жалбата доводи, че атакуваната марка рег. № 98490 е непрекъснато използвана от 8.05.2014 г. и понастоящем, следва да се отбележи, че това е неотнормо в случая, тъй като не се обхваща от фактическия състав на чл.36 ал.3 т.1 вр с чл.12 ал.4 от ЗМГО за заличаване регистрацията. Предмет на изследване е дали е осъществено действително използване на нерегистрираната марка в процесния период, а не на атакуваната марка. Ирелевантно е кой по –ранно е започнал използване на марката си. Законът - чл. 12, ал. 6 от ЗМГО отм, респ. чл.12 ал.4 ЗМГО не дефинира понятието "използване в търговската дейност" на нерегистрирана марка. Според определението, дадено в чл. 13, ал. 2 от ЗМГО нов. използване в търговската дейност по смисъла на, ал. 1 е:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;
2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;
3. вносът или износът на стоките с този знак;
4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;
5. използването на знака в търговски книжа и в реклами;
6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.

Следователно, като "използване в търговската дейност" и по смисъла на чл. 12, ал. 6 от ЗМГО отм, респ.12 ал.4 ЗМГО нов, следва да се възприема обозначаването на стоки и услуги със съответния нерегистриран знак по начините, посочени в чл. 13, ал. 2 от ЗМГО. В чл. 17, ал. 4 т.1 от Наредбата за реда за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции по Закона за марките и географските означения

(Наредбата), изрично са регламентирани подлежащите на оценка факти и обстоятелства при преценка на доказаността на използване в търговската дейност на нерегистрираната марка. Освен двете релевантни дати следва да се прецени мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка със стоките и/или услугите. При преценка налице ли е „използване в търговската дейност“ следва да се съобрази как марката е присъствала в търговската дейност с определените стоки/услуги и то не за лична употреба, а с цел генериране на печалба, като използването трябва да е осъществено на пазара със степен и интензитет, съответстващ на естеството на стоките/услугите, с които марката е предназначена да се отличава. Използването трябва да е публично, а не за нуждите в частната сфера и за вътрешни цели, с цел постигане икономическо предимство за осигуряване пазар на стоките/услугите които марката представлява.

За установяване на горните обстоятелства, по административната преписка са приложени множество документи, след анализ на които ответникът е приел, че е налице е действително търговско използване на нерегистрираната марка като знак обозначаващ стоките „колбаси“ от клас 29 за релевантния период предхождащ 2.11.2016 г. като това използване продължава до 11.04.2019г . Знакът Е. М. М. колбас традиция и качество се използва за първи път преди 2.11.2016г върху фактури, рекламни материали, извлечения от интернет сайтове / в т.ч. regal.bg/, електронна кореспонденция. Константна е практиката на ВАС, че от посочените документи може да се направи извод, че е осъществено действително използване на нерегистрираната марка в търговската дейност на заинтересованата страна на територията на страната, както и относно началната дата на това действително търговско използване. Дори и да се приеме, че документите като частни такива и по арг. от 181 ал.1 от ГПК нямат достоверна дата, то способите за използване на марки по чл.13, ал.2 от ЗМГО, изброени по-горе не предпоставят съставяне на официални документи. Безспорно протоколът за изпитване не е доказателство за презентиране на продукта. Той обаче, сочи че продуктът е тестван преди продажбата му. Субект който не само продава, но и произвежда стоки е длъжен да ги тества преди реализацията им на пазара. Не се отрича, а и от доказателствата се установява, че атакуваната марка рег. № 98490 е непрекъснато използвана от 8.05.2014 г. и понастоящем, но това е неотнормимо в случая, тъй като не се обхваща от фактическия състав на чл.36 ал.3 т.1 вр с чл.12 ал.4 от ЗМГО за заличаване регистрацията. Предмет на изследване е дали е осъществено действително използване на нерегистрираната марка в процесния период, а не на атакуваната марка. И двете марки, които са комбинирани следва при използването да не се различават съществено. От доказателствата по делото, категорично се установява, реализиране на продажби на колбаси означени със словния елемент „М.“, който е отличителен и при нерегистрираната марка и при атакуваната. В съчетание с изписването Е. М. е относимо към идентификация произхода на стоките. Налице е дейност обуславяща съществуването на стоките/услуги с продължителна и редовна употреба на марка които да са допринесли потребителите да запомнят марката посредством тях. Установяват се множество продължителни и регулярни продажби на колбаси означени със словните елементи „М.“ /който е общ и със словния елемент на атакуваната марка/ и Е. М. от което може да се заключи, че това е допринесло потребителите да видят и запомнят марката посредством тях и се е наложила на пазара като отличителна марка с цел постигане икономическо предимство.

Като заключение може да се направи извод, че са налице категорични и неоспорими доказателства, че знакът Е. М. М. колбас традиция и качество е използван самостоятелно през релевантния период в търговската дейност на заинтересованата страна на територията на страната.

Предвид направените изводи за безспорно използване на нерегистрираната марка в търговската дейност на действителния ѝ притежател за процесния период, следва да се прецени налице ли е идентичност или сходство между нерегистрираната марка и атакуваната марка, идентичност или сходство на стоките и услугите на сравняваните марки, и ако такова е налице води ли до вероятност за объркване на потребителите която включва възможност за свързване с по-ранната марка. (чл.12 от ЗМГО).

По въпроса налице ли е идентичност или сходство между марките както и води ли това сходство до вероятност за объркване на потребителите, поради свързване с по-ранната марка:

Преди всичко следва да се отбележи, че ирелевантни са доводите относно марката Ханове, тъй като това е трета марка, която не е предмет на анализ както в административното производство пред ПВ, така и в настоящото съдебно. Производството касае нерегистрираната марка 154181 Е. М. М. колбас традиция и качество, комбинирана и регистрираната марка 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана.

Анализът, като цяло за сходство на марките включва преценка за визуално, фонетично и смислово различие или сходство. Оценката на степента на сходство на марките не трябва да се базира на отделни техни елементи, а следва да се основава на тяхната цялост, вземайки предвид „отличителните“ и „доминиращи“ елементи в състава им. Под „отличителен“ елемент се разбира този елемент в състава на марката, който в най-голяма степен служи за осъществяване на основната функция на марката - да отличава стоките и / или услугите на едно лице от тези на други лица. „Доминиращ“ елемент е този, който благодарение на графичното си представяне обуславя общото впечатление, което марката оставя у потребителите. Анализът на сходството на марките е записано и в Методическите указания на Патентното ведомство за прилагане на чл. 11 и чл. 12 от ЗМГО.

В случая нерегистрираната марка и атакуваната марка са комбинирани. Оценката на визуалното сходство на сравняваните марки държи сметка за тяхното визуално въздействие, определено от начина на графично представяне на думи, букви, и др. При визуално сравнение се изследва дали марките споделят значителен брой букви в една и съща последователност, позицията на съвпадащите букви и структурата на знаците. И двете марки се състоят от словен елемент „М.“ Атакуваната марка рег.№ 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана е оформена като етикет с правоъгълна форма със златиста рамка и симетрични долни и горни краища. Етикетът има удебелени и по-тънки ленти с тъмен и светъл цвят, обхващащи вътрешността на правоъгълника, като тези ленти в двата краища на етикета образуват дъги. Нерегистрираната марка Е. М. М. колбас традиция и качество също е оформена

като етикет с жълта рамка, заоблени в горни и долни краища и леко прищипнати страници с различни по дебелина контури с червени и жълти ленти, обхващащи вътрешността на правоъгълника. Горната страна на етикета е оформена като дъга, която също е прищипната огледално от страните. Долната част е оформена също като дъга, но по-малка от горната, която е част от окръжност. И при двете марки са налице словни елементи-име на фирма Е. М. и Е., изображение на православен храм. В горната част на етикета на атакуваната марка има разположени орнаменти като дъга, които се оприличават на листа, дъговидно разположени, като в елипса с жълт цвят с два контура е поместен фирмен знак със словен елемент Е.. В горната част на етикета на нерегистрираната марка във вълнообразна бяла лента с жълт контур има надпис Е. М., разположен в средата на лентата. Във вътрешността на етикета на атакуваната марка на централно място и заемащ целия етикет има фигуративен елемент-църквата „Х. Спасител“ в М.. В средата на етикета на нерегистрираната марка под името на фирмата има три звезди и два словни елемента „М. КОЛБАС“, като в долната част има кръг с жълт контур в който е поставено изображение на църквата „Св. В. Блажени“- [населено място]. При атакуваната марка в долната част на изображението на църквата е оформена широка вълнообразна лента върху която е изписано словния елемент М. с главна буква М.

Крайният извод до който е достигнало вещото лице и който се споделя изцяло от съда е, че визуалното сравнение между марките показва, че между тях е налице *средна* степен сходство /л.154 и л. 156 от делото/ – сходна форма на етикет, ограден с рамка, сходно разположение на словни елементи, фигуративен елемент, изобразяващ известни православни храмове в М., но различно разположени на етикета /л.142 и л. 156 от делото/. При атакуваната марка № 98490 отличителни са елементите – фирмен знак Е., фигуративно изображение „сервилат“. /л.155 от делото/. При по-ранната нерегистрирана марка № 154181 отличителни са елементите - фирмен знак Е., разположен в широка бяла лента, словен елемент „традиция и качество“ и кръг с изображение на църква /л. 156 от делото/. Визуално изпъкващ елемент при атакуваната марка е изписването на Е., фигуративният елемент, който е изображението на църквата и словния елемент „М.“ с уголемени букви и главна буква М, докато визуално изпъкващ елемент при нерегистрираната марка са фигуративния елемент под формата на панделка, широка лента в който е изписано Е. М. и словния елемент „М. КОЛБАС“, изписан с главни букви.

При оценката за фонетично различие или сходство се вземат под внимание фактори като звучене на марките, определено от дължината на думите, брой на буквите и сричките, брой на съвпадащите звуци, взаимно разположение на еднакви или близки звуци или звукосъчетания, особености на еднакви части на думата, като се отчита началото на думата, типични окончания и типични звукосъчетания в средата на думата. Фонетичното сходство на думите следва да се прецени като се вземат предвид основните

категории от звуковия строеж на езика - граници на сричката (сричкоделение), място на ударение и интонация на думата, артикулационно-акустични характеристики на звуковете в думата. В случая е налице фонетично сходство, дължащо се на еднакво звучене на общия за марките отличителен словен елемент „М.“ /л.142 от делото/ Вещото лице в отговорите на допълнително зададените въпроси на л.156 от делото е посочило, че при по-ранната марка Е. варено-пушен М. сервелат са 22 букви и 7 срички, а при заявената Е. М. М. КОЛБАС, традиция и качество са 16 букви и 5 срички.Налице е *средна* степен на фонетично сходство./л. 156 от делото/

Оценката за смислово различие или сходство се основава на значението на думите, включително и в превод. Марките са смислово идентични или сходни когато имат еднакво или подобно семантично съдържание. В случая е налице смислово сходство със *средна* степен /л.142, л.157/, дължащо се на общия за знаците отличителен словен елемент „М.“. Този елемент може да се приеме и за указание за географския произход на продукта или за продукт, свързан с характерен продукт от района на М.. Смисльът който се носи от фигуративния елемент следва да се има предвид при преценка смисловото сходство. Вещото лице е категорично в заключението си, че различните доминиращи елементи при марките, тоест визуално изпъкващите описани по-горе водят до намаляване сходството между знаците.

След анализ на марките за визуално, фонетично и смислово различие или сходство се извършва сравнение на марките в цялост. Като цяло, общата преценка за фонетично, визуално и смислово сходство на процесната и по-ранната марка се основава на общото впечатление, което те създават, т.е. изхожда се от предположението, че потребителят възприема марката в нейната цялост, а не разделена на отделни компоненти. Процесната и нерегистрираната марка имат *средна* степен на смислово значение, *средна* степен на фонетично сходство и *средна* степен на визуалното сходство, тоест като цяло *средна* степен на сходство. Вещото лице в с.з. на 30.06.2021г заявява, че извода му за сравнително ниска до *средна* степен на сходство е обусловен от фирмените наименования. Това което потребителите запомнят от марките е, че се свързват с името на фирмите Е. и Е. М.. Добавените елемент на фирменото наименование води до намаляване вероятността от объркване. /л. 160 от делото/. Тази констатация на вещото лице не противоречи на заключението му за *средна* степен на сходство на марките, обективизирано в основното и заключението по допълнителните въпроси. При отговорите на допълнителните въпроси на л.159 от делото сочи, че фирменото наименование е от съществено значение за определяне наличието/липсата на сходство между марките. При заявената марка ясно е указано кой е заявителя, тъй като в марката има изписано името на фирмата Е. М.. В марките има ясно дефинирани името на фирмата- Е. и Е. М. /л.161 от делото/. Като крайно заключение поддържа тезата, че марките са в сравнително *ниска* степен на сходство, поради което и няма вероятност от объркване и свързване с по-ранната марка. /заявено в с.з. на

30.06.2021г и на л.161 от делото /.Потребителите няма да стигнат до заблуждение относно произхода на продукта, предвид ясно дефинираното фирмено наименование.Сведена е до минимум вероятността от объркване.

Базирайки се на заключението на вещото лице- основното и по допълнителните въпроси, съдът приема, че атакуваната марка и по- ранната марка, разгледани в тяхната цялост са в сравнително ниска степен на сходство, което няма как да доведе до вероятност от объркване и свързване с по-ранната марка. *Различията в сравняваните марки, в т.ч. ясно дефинираните фирмени наименования ги правят в достатъчна степен отличими една от друга и изключват възможността от объркване на потребителите и свързване с по-ранната марка.*

Не е изпълнен един от кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав на чл. 12, ал. 4 ЗМГО, респ. чл. 12, ал. 6 ЗМГО отм. Предвид направения извод за ниска степен на сходство между двете марки, което свежда до минимум вероятността от объркване, това прави безпредметно произнасянето и по останалите визирани в правните норми предпоставки., в т.ч. и относно наличието на идентичност или сходство на стоките и услугите, на сравняваните марки. Следователно, неправилно е постановено частично заличаване регистрацията на марка рег. № 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана по отношение на изрично изброените стоки от клас 29 и на изброените услуги от клас 40 на МКСУ. Решението на Председателя на ПВ в обжалваната му част следва да се отмени.

Относно разноските:

Жалбоподателят не претендира разноски. С оглед изхода на спора на ответника и заинтересованата страна не се дължат разноски.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 155 от 7.05.2020г. на Председателя на Патентното ведомство в ЧАСТТА с която на осн. чл.76 ал.7, т.2 от ЗМГО се заличава регистрацията на марка рег. № 98490 Е. варено-пушен М. сервелат, комбинирана по отношение на изрично изброените стоки от клас 29 и на изброените услуги от клас 40 на МКСУ.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

